

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Alexandrino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Romani Pontificis Lib. XVI. 759

cedendum, ut de virorum prudentum consilio salubriter statuas quod terræ sanctæ utilitati secundum Deum videris expedire. Datum &c.

ILLVSTRI REGI Francorum.

QVam sincerum dilectionis affectum erga te ac filium tuum & regnum FRANCIAE habeamus novit ille qui testis est in cælo fidelis, cujus super hoc testimonium securè possumus invocare. Adeo quippe regni tui exaltationem diligimus, privilegiata semper opera commendantes quæ processerunt de ipso, quod æquanimis Ecclesiæ Romanæ quam ipsi regno sustineremus magnum aliquid adversitatis accidere, cum facilis hæc quam illud ab imminenti posset periculo liberari. Ut ergo super hoc amplius securus reddaris & certus, mittimus ad tuam regalem præsentiam dilectum filium nostrum Robertum tituli sancti Stephani in Cælio monte Presbyterum Cardinalem apostolicæ sedis Legatum, virum utique probatæ honestatis & fidei, qui ea quæ plenius accepit à nobis, expressius tibi referat viva voce; ferenitatem tuam rogantes & exhortantes in Domino quatenus eum benignè recipias & honestè pertractes, ipsius acquiescendo salubribus monitis & consiliis propter Deum. Datum.

In eundem modum nobili viro Ludovico carissimi in Christo filij nostri Philippi Regis Francorum illustris primogenito.

In eundem modum nobili mulieri Blanca uxori nobilis viri Ludovici carissimi in Christo filij nostri illustris Regis Francorum primogeniti.

P A T R I A R C H Æ Alexandrino.

EX litteris quas aliquotiens tua nobis fraternitas destinavit & aliis quoque iudiciis cognovimus evidenter te non solum ad sacrosanctam Romanam Ecclesiam matrem tuam, verum etiam ad personam nostram specialiter devotionem habere debitam & devotam. Propter quod habentes te in visceribus caritatis, tibi compatimur in tribulationibus quas pateris & pressuris: quamquam & tibi & nobis sit in eis potius gloriandum, cum id quod in præsentem est momentaneum & leve tribulationis huiusmodi, supra modum in sublimitate pondus æternæ gloriæ operetur, nec sint condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam revelandam in illis qui pro Christi

nomine patiuntur. Propter quod Apostolus sibi placebat in infirmitatibus suis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, & angustiis quas sustinebat pro Christo, & cum infirmabatur, tunc maxime potens erat, sciens quod virtus in infirmitate perficitur, & quod licet per eam homo corrumpatur exterior, interior tamen per eandem jugiter renovatur. Timentibus enim Deum omnia cooperantur in bonum, qui suos non solum de tribulationis angustia liberat, sed etiam in ipsa tribulatione dilatat, ut quasi meridianus fulgor confurgat eis ad vesperam, & cum se consumptos putaverint, ut lucifer orientur. Benedicas igitur Deo & patri Domini nostri Iesu Christi, qui te in omni benedictione spiritali secundum gratiæ suæ divitias benedixit, & ut esses immaculatus in conspectu ipsius, dedit tibi ut non solum credas in Christum, sed pro Christo etiam patiaris. Porta ergo, carissime frater, in corpore tuo stigmata Iesu Christi, per quem mundus tibi crucifixus est & tu mundo. Stabilis esto, & adversus mundanas adversitates immobilis, abundans in opere Dei semper, sciens quod labor tuus non est inanis in Domino, & sicut in te Christi passiones abundant, ita & per Christum abundet consolatio tua, qui te supra id quod potes non patietur tentari, sed faciet in ipsa tentatione proventum, ut valeas sustinere; cum jam ipso docente didiceris in quibus esse sufficiens, & cum Apostolo scias fatiari, scias & esurire, & abundare, & penuriam pati, ac possis in eo qui te confortat omnia tolerare. Fideles quoque ab infidelibus in captivitate detentos sedulis exhortationibus corrobora & confirma, ne deficiant in tribulationibus suis, sed cogitantes in luctu victoriam & præmium in labore, bonum certamen certare non desinant, & cursum servando fidem feliciter consummare; ut de reliquo coronam justitiæ merito valeant expectare, quam reddet eis in illa die Dominus justus iudex; scientes quod nos ad liberationem eorum studium diligens & operam efficacem, si desuper datum fuerit, satagimus adhibere. Denique ad tuam duximus notitiam perferendum quod cum inter omnia desiderabilia cordis nostri duo in hoc seculo principaliter affectemus, ut ad recuperationem videlicet terræ sanctæ ac reformationem universalis Ecclesiæ valeamus intendere cum effectu, hoc ad exequendum prædicta de fratrum nostrorum consilio providimus faciendum, ut sciueret

Epist. 33.
Et commendat
Legatum apo-
stolicum.

Epist. 34.
Consolatur eum,
& invitat ad
Concilium.

quia hæc universorum fidelium communem statum respiciunt, generale Concilium juxta priscam sanctorum patrum consuetudinem convocemus opportuno tempore celebrandum; in quo ad extirpanda vitia & plantandas virtutes, corrigendos excessus, & reformandos mores, eliminandas hæreses, & roborandam fidem, sopiendas discordias, & stabiliendam pacem, comprimendas oppressiones, & libertatem fovendam, inducendo Principes & populos Christianos ad succursum & subsidium terræ sanctæ tam à Clericis quam laicis impendendum, cum ceteris quæ longum esset per singula numerare, providè statuatur, inviolabiliter observanda circa Prælatos & subditos regulares & seculares, ad divini nominis gloriam & honorem, remedium & salutem animarum nostrarum, ac profectum & utilitatem populi Christiani, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis per universas ferè Christianorum provincias constitutis per scripta nostra mandantes ut se taliter studeant præparare quòd à præsentis dominicæ incarnationis millesimo ducentesimo tertiodecimo anno usque ad duos annos & dimidium, præfixis sibi pro termino Kalendis Novembris, nostro se conspectui repræsentent cum modestia & cautela; ita quòd qui canonica fortè præpeditio detenti personaliter venire nequiverint, aut remanserint pro Christianis ministeriis exercendis, idoneos pro se dirigant responsales. Quia igitur in tanto negotio tuam desideramus habere præsentiam, fraternitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus, si fieri poterit, personaliter ad præsentiam nostram accedas termino superscripto. Quòd si forsàn venire nequiveris, saltem aliquem virum idoneum pro te ad Concilium mittere non postonas. Tu denique, venerabilis frater in Christo, tuarum nobis apud justissimum judicem & piissimum patrem orationum impertire suffragium, quo plurimam indigemus.

DVCI ET POPVLO
Venerorum.

*Epist. 35.
De negotio
terræ sanctæ.*

A Memoria vestra non excidit quàm solemni voto vos ad terræ sanctæ subsidium astrinxistis. Licet autem propositum vestrum ad alia postmodum declinaverit, votum tamen nihilominus in sua firmitate permanfit: quia etsi cuique sit in votendo libertas, est tamen necessitas in reddendo, cum sit scriptum: *Vovete, & reddite Domi-*

no Deo vestro; quorum primum pertinet ad consilium, secundum pertinet ad præceptum. Cum igitur opportunum vobis tempus immineat reddendi Domino vota vestra, universitatem vestram, rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, per apostolica vobis scripta præcipiendo mandantes quatenus vos taliter præparetis quòd non transgressores voti, sed executores diligentes inveniamini & fideles; pro certo scientes quòd si fortè divino timore postposito negligeretis efficere quòd mandamus, grave vobis immineret salutis dispendium apud Deum & infamiam quoque opprobrium apud mundum; quemadmodum è contrario, si quòd vobis injungimus curaveritis adimplere, & laudem apud homines temporalem & mercedem apud Deum merebimini sempiternam.

ALBERTO HIEROSOLYMITANO
Patriarchæ apostolicæ sedis Legato.

Pium & sanctum propositum quòd de subventionem terræ sanctæ pro communi utilitate Deo inspirante concepimus & perducere satagimus ad effectum, & generalibus litteris ad universas penè Christianorum provincias destinatis, quorum tibi transcripta dirigimus, intelliges manifestè. Super quò tantò pleniori gaudio hilaresces quòtò profectò id ardentiori desiderio affectasti. Ne verò detestabilis conversatio quorundam inhabitantium terram ipsam hujus salutaris executionem propositi aut impediatur aut retardet, cum Deum suis nefandis operibus non ad indulgentiam provocent, sed ad iram, carissimam nobis tuæ fraternitatis prudentiam obsecramus in Domino quatenus more prudentis medici ad lethalem eorum plagam curandam diversis experimentis utaris, eoque studeas ad veram penitentiam revocare, si fortè salubribus acquiescendo consiliis, divinæ virtutis accipiant medicinam, per quam divinæ sentiant medicinæ virtutem. Licet autem dura Sarracenorum perfidia non consueverit humilibus Christianorum precibus emolliiri, ut tamen ille nostram humilitatem respiciat qui superbis resistit, humilibus verò dat gratiam, de virore prudentum consilio divinum præ oculis timorem habentium, Soldanum Damasci & Babylonæ, qui hereditatem Christi detinet occupatam, apostolicis providimus litteris humiliter præmonendum secundum formam quam in ipsis litteris videbis expressam. Nam & dispositionibus nostris auditis, quæ utinam eum possent

*Epist. 36.
De negotio
terræ sanctæ,
& ut accedat
ad Concilium
generale.*